

- förplikta svaranden att betala 70 000 euro som ersättning för den ideella skada som sökanden anser sig ha åsamkats, jämte lagstadgad ränta fram till dess att full betalning erlagts, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Såvitt avser avslaget på ansökan om ersättning för utlägg vid tjänsteresa görs följande gällande: uppenbart felaktig bedömning, åsidosättande av principen om god förvaltningssed och proportionalitetsprincipen och åsidosättande av artikel 71 i tjänsteföreskrifterna och därur härledda bestämmelser i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna samt vägledning vid tjänsteresa (2008); dessutom görs det gällande att det var irrelevant att begära att boardingkort skulle uppvisas för att sökanden skulle kunna beviljas ersättning för sina utlägg.
2. Andra grunden: Såvitt avser avslaget på ansökan om biträde görs följande gällande: åsidosättande av artiklarna 12a och 24 i tjänsteföreskrifterna och av artiklarna 1, 31.2, 41 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna jämte maktmissbruk.

Talan väckt den 18 oktober 2019 – Rübzig mot parlamentet

(Mål T-721/19)

(2019/C 423/79)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Paul Rübzig (Wels, Österrike) (ombud: advokaterna A. Schmitt och A. Waisse)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp förevarande talan till prövning,
- vid behov förplikta Europaparlamentet, såsom åtgärder för processledning eller bevisupptagning i förevarande mål, att förebringa de yttranden som Europaparlamentets rättstjänst ska ha avgett den 16 juli 2018 och den 3 december 2018, med förbehåll för det korrekta datumet, eller i vart fall innan parlamentets presidium antog beslutet av den 10 december 2018 om ändring av tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga (2018/C 466/02, den officiella tidningen den 28 december 2018, C 466/8),
- med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklara det angripna individuella beslut som sökanden delgavs i september 2019 av enheten "Ersättning och sociala rättigheter för ledamöter" vid Europaparlamentets generaldirektorat för ekonomi, angående sökandens rätt till tilläggs pension (frivillig), i den del detta beslut innebär genomförande av den särskilda avgiften uppgående till 5 procent av det nominella beloppet för den tilläggs pension (frivillig) som skulle betalas till sökanden, såsom den införts genom presidiets ovan nämnda beslut av den 10 december 2018,

- enligt artikel 277 FEUF fastställa att det ovannämnda beslutet från parlamentets presidium av den 10 december 2018 inte ska tillämpas, i den del det innebär ändring av artikel 76 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga, i synnerhet i den del det innebär införande av den särskilda avgiften uppgående till 5 procent av det nominella beloppet för de tilläggs pensioner (frivilliga) som ska utbetalas från och med den 1 januari 2019, och
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Presidiet saknade materiell befogenhet (*ratione materiae*).
  - För det första antogs presidiets beslut av den 10 december 2018 (nedan kallat presidiets beslut) i strid med Europaparlamentets ledamotsstadga, som antagits genom Europaparlamentets beslut 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 (EUT L 262, 2005, s. 1) (nedan kallad stadgan). Presidiets beslut strider i synnerhet mot artikel 27 i stadgan som kräver att "förvärvade rättigheter" och "nya rättigheter" ska kvarstå.
  - För det andra innebär presidiets beslut införande av en skatt genom att det tas ut en särskild avgift uppgående till 5 procent av det nominella beloppet för pensionen, medan införande av en skatt inte omfattas av presidiets befogenhet enligt artikel 223.2 FEUF.
2. Andra grunden: Väsentliga formföreskrifter har åsidosatts.
  - För det första kritiserar presidiet för att ha antagit sitt beslut i strid med artikel 223 FEUF.
  - För det andra är presidiets beslut otillräckligt motiverat och utgör därmed ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden: Förvärvade och nya rättigheter samt principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.
  - För det första utgör presidiets beslut ett åsidosättande av förvärvade och nya rättigheter som följer av både allmänna rättsprinciper och stadgan, i vilken det uttryckligen föreskrivs att rättigheterna "till fullo" ska kvarstå (artikel 27).
  - För det andra strider presidiets beslut mot principen om skydd för berättigade förväntningar.
4. Fjärde grunden: Proportionalitetsprincipen samt principerna om likabehandling och förbud mot diskriminering har åsidosatts.
  - För det första står kränkningarna av sökandens rättigheter inte i proportion till de mål som eftersträvas med presidiets beslut.
  - För det andra måste det fastställas att presidiets beslut inte ska tillämpas, eftersom principerna om likabehandling och förbud mot diskriminering har åsidosatts.
5. Femte grunden: Rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts och övergångsbestämmelser saknas.
  - För det första utgör presidiets beslut ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, eftersom det på ett rättsstridigt sätt har getts retroaktivt verkan.
  - För det andra utgör presidiets beslut ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, eftersom det däri inte föreskrivs några övergångsbestämmelser.